

שְׁפִילָה לְהַמְרָה

יב שבט התשפ"ג
מפטיירן וַתְּשֵׁר דְּבוּרָה
(שופטים ה, א)

פְּרִשְׁתַּת בְּשִׁילָה

סיפור לשבת

**"וַתַּעַן לָהֶם מְרִים שִׁירוּ לָהּ כִּי אָמַר אֶתָּה סוֹס וְרָכְבוּ רָמָה
בְּיָמִים" (טו, כ"א)**

רעייתו של הגאון רבי אריה לייב זכר צדיק לברכה בעל ה"שאגת אריה" היתה אישה גדולה. המעשה הבא חושף את אורח החיים הסגפני שסיגלה לעצמה. על גדולתו בתורה של הגאון רבי אריה לייב זכר צדיק לברכה, שחי לפני כמאתיים שנה, אין צורך להרחיב. ספריו "שאגת אריה", "טורי אבן", "וגבורת ארי" נפוצים בכל בתי המדרשות שברחבי תבל וחידושי תורתו נשאים בפייהם של לומדי התורה די בכל אתר ואתר, עניונו הנוראה אף היא מן המפורסמות, וידוע, כי פעמים לא היה תחת ידו גיליון נייר כדי לכתוב עליו את חידושי תורתו. מסופר כי בביתו לא היו צלחות לאכילה, משום שלא היה לו מומן לרכוש כאלו. בשולחן ביתו, קרש גס וארוך, היו שקעים עמוקים אשר בתוכם היו מניחים את האוכל, ובני הבית היו אוכלים מן השקעים באמצעות כפות מעץ. בעל השאגת אריה לא חש כלל כי חסר לו דבר מה, כה היה שקוע בלימודו.

ביום מן הימים נכנס לביתו גדול דורו, הגאון רבי רפאל המבורג זכר צדיק לברכה, וכאשר נוכח כי רבי אריה לייב הסועד את לבו בכף עץ מן "הצלחת" - הלא היא השקע שבשולחן, קפא על מקומו ונעמד דום. מעודו לא ראה עניו שכזה. ה"שאגת אריה" לא העלה על דעתו כי רבי רפאל נרעש בשל כך, ואמר לו: "רבי רפאל, אתן לך במתנה את כפות העץ ובלבד שלא תעבור על לא תחמוד..."

לימים הוצע לו, לבעל ה"שאגת אריה", לכהן פאר כרבה של קהילת מץ. כאשר הגיע עם בני משפחתו לעיר רבנותו, שיחרו ראשי הקהילה לרבים החדש, כי מנהגם מימים ימימה, להתקבץ בבית הרב ביום היבחרו, ובני משפחות הרב מגישים לחוגגים קפה ועוגיות. הסכים ה"שאגת אריה, לכינוס זה, אך בני העיר שידוע ידעו את עוני רבם ואת מחסורו, שיגרו לביתו קפה, סוכר ועוגיות כדי שהרבנית תגיש אותם כתקרובת לפני הנאספים. בהגיע השעה היעודה, הסבו המכובדים בבית הרב, וסביבם בני הקהילה שנאספו מכל עבר לרגל המאורע המרגש. תוך זמן קצר, הובא מגש כוסות קפה מהבילות אל השולחן, והנוכחים התכבדו איש אחר איש ליטול כוס קפה וללגום ממנה כמנהג המקום. הראשון הצליח להסתיר את העויות פניו, רעהו נשך את שפתיו, והשאר הניחו את כוסות הקפה מידיהם. הקפה היה מר בלי גרגר סוכר. כעבור זמן מה סולקו כוסות הקפה, ואל השולחן הובאה התקרובת הבאה: מגש מלא ב... קוביות סוכר. התברר כי הרבנית לא העלתה על דעתה שהסוכר משמש כחלק ממשקה הקפה. מעולם לא הורגלה למותרות מעין אלו, היא חשבה כי לרגל האירוע הנכבד, הביאו אל ביתה קוביות סוכר כדי לחלקן לנאספים... כל ימי חייה, היא סבלה מעוני ומחסור, עד אשר סיגלה לעצמה צורת חיים זו, מתוך הכרה כי היא מקדישה את חייה עבור התורה הקדושה.

{ אמונה שלמה }

אשא עיני

כוחה הגדול של הראיה והשפעתה על חיי האדם

פרק ג' ומדוע לא ראה הרבי את פד החלב וכן מספר (עטרת זקנים מערכת הרבי רבי שמעלקא) על הרה"ק רבי שמעלקא מניקלשבורג זיע"א, שפעם הכין לו אהד מפלמדי, שהיה גביר גדול, קבלת פנים מפארת בביתו, והרבי רצה לשותות, ושאל אותו הרבי היכן החלב, והראה לו הגביר את פד החלב שצמד על השלחן. לאחר פמה רגעים שאל אותו הרבי שוב היכן החלב, והבין הגביר שיש דברים בגו, ורץ החזיקה ושאל את בעלת הבית מי הכין את החלב, ופרצה האשה בככי ואמרה לו בלשת פנים, שפיון שהיתה עסוקה מאד, לכן לא צמדה ליד המשרתת הגויה בשעה שהחלבה את החלב.

ושב הגביר בחזרה לשלחן, ושאל את הרבי: מדוע שאל הרבי פמה פעמים על החלב, הרי פד החלב היה עומד ממולו על השלחן. השיב לו הרבי, שהיה פתוב מפרש בשלחן ערוף (יור"ד סימן קטו ס"א): 'חלב שחלבו עכו"ם - ואין ישראלי רואהו'. כלומר, שפאשר החלב נחלב על ידי גוי, אין היהודי יכול לראותו, כי מי שמשחר ומקדש את עיניו לבלי לראות בהן דברים אסורים חס ושלום, זוכה שעיניו מתקדשות ואינן רואות דברים שאסורים למאכל, ולכן עיני לא ראו את פד החלב, ומשום כך שאלתי פמה פעמים היכן נמצא החלב.

וכן מספר על בעל ה"דברי חיים" זיע"א (קדושת ציון ויחי), שבסוף ימיו פהו עיניו ולא היה רואה מאומה, אבל היה לומד בספרים הקדושים בהרגלו בקדש, וכששאלוהו על כך אמר שאינו רואה כלום, אבל את האותיות הקדושות הוא רואה כרגיל.

ולכן הדגישה וכתבה התורה "ועיני ישראלי כבדו מזגן" - ותרגם אונקלוס: יקראן מסיבו, שפרשו הוא שעיניו נהיו יקרות על ידי הזקנה, והוא לא לכל לראות בהן את הכלי העולם הזה.

ר"ת	יציאה	כניסה	
ירושלים	17:53	16:39	18:32
תל אביב	17:54	16:55	18:29
חיפה	17:53	16:47	18:30
באר שבע	17:55	16:58	18:33

הבן איש חי

שאלה: יש בידינו בקשות שמזכירים בהם זכות האמהות ונסתפקנו בלאה ורחל את מי יש להקדים תחילה. יורינו המורה לצדקה ושכמ"ה.

תשובה: יש להקדים את רחל תחילה ואף על גב דלאה גדולה ממנה בשנים שכן מצינו לרז"ל כאשר מזכירים את האמהות מזכירים את רחל תחילה קודם לאה וכנ"ו בגמרא דהוריות דף י"ד // מאן נינהו נשים באהל שרה רבקה רחל לאה וכן מוכח מן הפסוק בסוף רות דכתיב כרחל וכלאה אשר בנו וכן בסוף פרשת ויצא הקדים רחל ללאה דכתיב לרחל ולא אל צאנו ועיין בווהר מה שנתן טעם על מ"ש הפסוק קול ברמה נשמע והוא בחלק שמות דף כ"ט ע"ב רבי שמעון פתח ואמר וכו' והטעם הנו' שייך גם בזה והיה זה שלום ואל שדי ה' צבאות יעזור לי. כ"ד הקטן יחזקאל כחלי נר"ו.

שאלה: בית הכנסת ישנה שהתפללו בה שנים הרבה ואח"כ עשו בה מרתף שחפרו בקרקע שלה חפירה גדולה ועמוקה תחת ההיכל ובנו כותלים סביב החפירה ועשו עליהם כיפה של אבנים שנעשה גג הכיפה הוא קרקע ההיכל ופתח המרתף עשו אותו מבחוץ בחצר העומד אחר כותל ההיכל והבה"כ ואין הפתח פתוח בתוך הבה"כ. ונסתפקנו אם יש לזה המרתף דין קדושה של בה"כ או לאו. יורנו המורה לצדקה ושכמ"ה.

תשובה: אמרנו בפסחים דף פ"ו ע"א א"ר מחילות לא נתקדשו וקאמר בגמרא היינו דוקא אם הם פתוחים להר הבית אבל הפתוחות לעזרה נתקדשו ע"ש והנה כל זה איירי שהם בנו המחילות קודם שנתקדש מקום המקדש ולהכי אותם שפתחיהם לחוץ לא נתקדשו אבל בנידון השאלה הנו' שהמחילות נעשו אחר שנתקדשה הבה"כ נראה דיש להם קדושת בה"כ ואף על פי שעשו הפתח לחוץ יען כי לכאורה נראה שבעת שנתקדשה בה"כ נתקדשה הקרקע שלה עד התהום וא"כ במה תפקע קדושת מקום החלל הזה שהיתה בו בראשונה משא"כ אם היה זה המרתף שהוא כעין מחילות הנו' עשוי קודם שנתקדשה בה"כ אה"נ לא נתקדש בקדושת בה"כ כי קדושת בה"כ בקרקע נמשכת עד סוף עובי הכיפה של המרתף ולא בחלל שתחתיה.

מיהו מצאתי בגמרא דזבחים דף כ"ד ע"א בעי רבי אמי נעקרה האבן ועמד במקומה מהו מאי קא מבעיא ליה כי קדיש דוד רצפה עליונה קדיש או"ד עד לארעיה דתהומא קדיש ותיבעי ליה כל העזרה כולה לעולם פשיטה ליה דעד ארעיה דתהומא קדיש והכי קמבעיא ליה דרך שירות בכך או אין דרך שירות בכך תיקו ע"כ ע"ש והנה לפ"ז יש לומר הא דאמר בפסחים מחילות הפתוחות להר הבית לא נתקדשו והפתוחות לעזרה נתקדשו צריך לומר שדוד קודם שקידש עשה המחילות וכל אותם שעשאו פתוחות לפניו קידש אותם עד תהומא דארעא וכל אותם שעשאו פתוחים לחוץ לא קדש אלא שטח העליון לבד אבל מתחת הכיפה ולמטה

לא קדש דהא כל הבית הוא עשוי מחילות כיפין ע"ג כיפין וכיפה כנגד האוטם ואי אמרת שהמחילות נעשו אחר שקדש דוד קשה דהא הכא אמרנו בפירוש דקדיש עד התהום ואם נעשו המחילות אח"כ אפילו שעשו פתחיהן לחוץ במה תפקע קדושתם אחר שכבר נתקדשה הקרקע עד התהום וזה פשוט.

ומ"מ שמעינן מהכא לנ"ד דקדושה בסתם אינה עד התהום דהכי דייק לישנא דגמרא שדוד קדש בפירוש עד תהומא דארעא ולא אמר כיון דקדשה העזרה נתקדשה ממילא עד התהום ועל כן בנ"ד יש לומר אפילו שעשו המרתף אחר שכבר נתקדש המקום בקדושת בה"כ אין המרתף קדוש יען כי אין קדושת בה"כ מעיקרא נמשכת עד התהום.

מיהו עדיין לא ברירא לי מילתא להוציא דין לקולא מהאי דיוקא הנו' דדייקנן מדברי הגמרא ומה גם דלפ"ז יוצא דין מחודש דאם בה"כ חרבה ונסתר כל הבנין שלה ולא נשאר כי אם רק קרקע בה"כ דק"ל דקדושה היא גם בחרובה וצריך לנהוג בה קדושת בה"כ הנה י"ל לפ"ז דאם חפרו והסירו עפר מכל שטח הקרקע של בה"כ דהיינו עומק ג' טפחים ויותר והולכי כל אותו העפר למקום אחר תו לא נשאר קדושה באותה קרקע כיון דלא קדשה עד תהומא דארעא ואותו השטח עומדים עליו בבה"כ כולו הלך לו והוסר משם וזו קרקע חדשה היא שלא הגיעה קדושת בה"כ אליה ובאמת דין זה חידוש הוא ולא נמצא בשום פוסק ומן הסתם נראה דגם בכהאי גוונא אסור לכן הגם דעורני מסתפק בדבר זה שלא הוברר אצלי עדיין מ"מ אזלינן לחומרא בנ"ד ויש לנהוג במרתף הנו' דין קדושה כמו בה"כ. והיה זה שלום ואל שדי ה' צבאות יעזור לי. כ"ד הקטן יחזקאל כחלי נר"ו.

{ שו"ת יתורה לשמה }

ספר הדדים

פרק סה [תשובה ד]

תשובה מאחבה מכפרת בלא יסורים

תקנה לחוטא להנצל מן היסורין ושללא להצטרף לסגופים ונכתב רבנו יונה בשערי תשובה (שער ד אות א), וקרא מסייעא ליה ומתנתין נמי מסייעא ליה. תגן במסכת אבות (פ"ד מ"א) רבי אליעזר בן יעקב אומר העושה מצוה אחת קנה לו פרקליט אחר, והעושה עברה אחת קנה לו קטגור אחר, תשובה ומעשים טובים פתרים בפני הפרענות. הקשה הרב רבנו מאיר מטוליתולא ז"ל, דהא תניא (יומא פו, א) ארבעה חלוקי פפריה, עבר על עשה ופעשה תשובה מיד מוחלים לו, עבר על לא תעשה תשובה תולה יום הפפורים מכפר, עבר על פרייתות ומיתות בית דין תשובה יום הפפורים תולין ויסורין ממרקין, ובצעון חלול ה' שלשון תולין ומיתה ממרקת, הרי על פרקף יסורין אפילו עם תשובה. ותרין, דהתם בשב מינא, דדונות נעשו לו פשגנות, והקא בשב מאתבה דעונות נעשו לו פנכיות.

ולפי תרצו אפשי, דהינו דקאמר תשובה ומעשים טובים, כלומר תשובה שישבו עונותיו כמעשים טובים. אפשי דהינו דקאמר הנביא (הושע יד, ג) 'כל תשא עון נח טוב', כלומר מפל לכל תשא עון, שלא יהיו פשגנות אלא לגמרי תמחל, ולא עוד אלא שיהיו פנכיות וזהו נח טוב. פי בתחלה אמר להם הנביא בשם ה' שובה ישאל עד ה' אלהיך פי כשלת בעונך (שם, ב), ופרשו ז"ל (יומא פו, ב) גדולה תשובה שדונות נעשו לו פשגנות, דעון מזיד הוא אפשי ליה מכשול שהוא, והקשו רבותינו ז"ל וקא נעשות לו פנכיות, ותרצו פאן מאתבה פאן מינא. ותימא, דלפי זה מה שאמר 'שובה ישאל' הינו מינא, ולמה לא יצום שישבו מאתבה שהיא תשובה המעלה, ושיחשבו להם הדונות פנכיות. ויש לומר מפני ענותנותו לא אמר להם שישבו מחמת אהבת רוממותו יתברך, רק כדי שלא תפגע בהם מדת הדין, וזהו שאמר עד ה' אלהיך כלומר שאף על פי שפאן העולם במדת רחמים, גם במדת הדין פאן (ב"ר יב, טו), וישבו מינא על דרך שאמרו במקום אחר (יחזקאל לג, יא) שוב ויהיו [גו'] ולמה תמותו בית ישראל, והנביא פאן אותה ענותנותו של מלכנו יתברך אמר לישאל יחיו עמכם דברים ושובו אל ה' אמרו אליו (הושע יד, ג), הןפרי ה' ולא הפירו אלהים, רמו פי לא ישבו מינא אלא מחמת רוממותו יתברך. ואפשי נמי דמלת אמרו אליו לשון רוממות נמי הוא, כמו את ה' האמרת וזו האמירה (דברים כו, יז-יח), כל זה פתבתי לפי תרין ר"מ ז"ל.

ספר חסידים

סימן לו

ברוב השתיקה יהיה המורא הירא מהאלהים השומעו ורואהו ויודעו וחוקרו והוא שותק מיראתו הוא המוסיף על המורא ואם מתנשא ומגביה קולו מפסיד את המורא כי שכת שהוא עומד לפני האלהים הרי הוא כסומא העומד לפני המלך שמרבה דברים ואינו ירא ממנו לפי שאינו רואה מי שיש לו ליראה ממנו והמרבה לשותק מחמת המורא לא במהרה הוא חוטא:

סימן לז

יראת ה' טהורה שאין בה פקפק אדם שמוצא מקום חטא בלא יראת אדם ובלא בושת ואינו עובד לחטוא כי אם מפני יראת ה' זו היא עיקר היראה ואם עשה כן פעמים רבות ופעם אחת תקף אותו יצרו עד שחטא לא איבד בכך את הראשונות ואל ירפה ידיו ולבו מעשות עוד טוב אבל אם מתחרט ותוהא על הראשונות אין לו שכר בעמלו אשר כבש יצרו תחלה ועל זה נאמר ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עול לא תזכרנה עוד צדקותיו:

סימן לח

נצור לשונך מרע כאשר תוכיח חברך. מי שדבריו יותר משכלו היא דבריו עליו מי ששכלו יותר מדבריו יהיו דבריו לו. פירוש מי שדבריו ותוכחותיו לבני אדם יותר משכלו. כלומר שאינו חכם ומשכיל לעשות כדבריו ואין שכלו מכריחו לעשות כדבריו הטובים יהיו דבריו עליו לקלון שאומרים השומעים לכל הטובה אשר מוכיח אותנו הוא נעדר ממנה והוא נאה דורש ואינו נאה מקיים. אבל מי ששכלו יותר מדבריו שאינו מוסיף להוכיח לבני אדם כי אם כפי השכל והמוסר והמעלות טובות אשר בו יהיו דבריו לו. כלומר דברים הטובים שמוכיח בני אדם יהיו לו לכבוד ולתפארת שאומרים השומעים כל השכל הזה והמוסר אשר הוא דובר הכל בו ללמדך שטוב השתיקה מלהוסיף בדברו כי תוספת השתיקה לכבודו ולתפארתו ותוספת הדבור לקלון ולחרפה על כן המעיין בספר החסידות והחכמה יתכוין לעשות כפי מה שישכיל ואל יתכוין להשכיל כדי לדעת ספר כי ספור החכמי אינה תועלת למספר אותה ואינו מקיימה כי אם לקולטו היא תועלת למספר אותה פרק אחר שדבריו יותר משכלו. כלומר שמדבר אותו יותר ממה שראוי לו לפי חכמתו ושכלו כאשר אמר שלמה לא נאווה לנבל שפת יתר אז יהיו דבריו מושלים עליו ונלכד הוא בידם. ומי ששכלו יותר מדבריו שחכמתו גדולה ויתירה על דברים מדה טובה שמרוב שכלו מושל ברוחו ואינו מוציאם כי אם לפי דעתו ושכלו אז יהיו דבריו נשמעים כלומר הרי הן שלו וברשותו כמו דודי לי ואני לו:

חידושים לפרשה

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים ארץ מצרים כי קרוב הוא, כי אמר אלהים מן ינחם העם בראתם מלחמה וישבו מצרימה" (שמות יג, יז)

(התשע"ד) נ"ל בס"ד על פי מה שכתב רבנו יוסף חיים, הבן איש חי (בספר בן איש חי - דרשות, תחילת פרשת וארא), וזו לשונו: מציינו פתוב (שמות טו, ג): "ה' איש מלחמה", וצריך להבין איך קורא להשם יתברך בשם "איש"? גם למה לא נזכר שם איש" אלא רק במלחמה דוקא? ונראה לי, דידוע פאשר נלחם השם יתברך לעמו ישראל באינו אמה המצרה להם, והוא יתברך עושה לישראל נסים לגאולם מגדס, פאשר הנה במצרים ושאר

אמות, הנה צריך לענות זה הארת שלשה שמות משמותיו יתברך שיהיו משמין לפעל פעלתם בדבר הנאלה הזאת. והם: האחד: שם "אל" שהוא בחסד, דכתיב (תהלים נב, ג) "חסד אל כל היום", אשר פעלת השם הזה הוא לעולם ברחות הדינין המתעוררין למטרג על ישראל להזכיר עונותם, באמנם שאין ראויין לגאולה זו, ומה נשפנו אלו מאלו. ששם אל סגלתו לעולם במקטרגין, כמו שכתוב בזהר הקדוש על פסוק (תהלים ז, יב) "ואל זועם בכל יום", כי הוא חסד לישראל, אף זועם ברחות הדינין המקטרגים, ואחר שזועם גם וסותם פיהם בשם "אל", אז יעשה הקב"ה את שלו להטיב לישראל. ולזו צריך עוד שני שמות: האחד שם "שדי", המשדר המערכות להפיל שר האמה תחלה. והשני שם הוי"ה ב"ה לעשות פעלת הנס באבוד האמה התחתונה למטה לגאל את ישראל בדרך נס. וידוע שכל מעשה נס אינו נעשה אלא על ידי שם הוי"ה, שהוא פועל למעלה מן הטבע. ופרשתי בס"ד הטעם, כי שם הוי"ה פכתבו, במלואו באלפין (דהיינו יו"ד ה"א ואו"י ה"א) עולה מ"ה, ובקריאתו (= אדני"י) עולה ס"ה, הרי סף הפל מספר "נס" (ולזה אמר (שמות יז, טו) "ויקרא שמו ה' נסיי", כי הנס אינו נעשה אלא בשם הוי"ה. נמצא שלשה שמות הנזכרים צריכים לגאולת ישראל ביחד, שעל ידי פעלות שלשה בזה אחר זה תשלם גאולת ישראל מיד האמה המצרה. וראשי תבות שלשה הנזכרים הוא **איש**. לכך בענין המלחמה, פשנלחם השם יתברך לישראל נקרא "איש מלחמה"... עד כאן לשון רבינו יוסף חיים בספר בן איש חי דרשות (עיינין שם מה שדרש עוד בזה). הרי שבשלשה שמות השי"ת עושה חסדים, נסים ונפלאות עם ישראל: שם "אל" הזועם בדינים ובמקטרגים, שם "שדי" שבו משדר מערכות השמים, ושם יוד"ב ב"ה הפועל הנסים מעל הטבע (כי הטבע בגי' אלהיים). וזהו שקראו ישראל להשי"ת לאהר כל ניסי מצרים ובפרט קריעת ים סוף: "איש מלחמה", שכן מלת "איש" נוטריקון ג' שמות אלו: "אל יוד"ב שדי". ונ"ל בס"ד שנרמזו כן גם עתה, בשלח פרעה את העם, שהשי"ת השתמש במדות אלו ובשמות אלו להפך הטבע לנס, ולהפך המול משליטת מצרים לשליטת ישראל, שכן תמצא ממש דומה בדומה: "ויהי בגי' שם "אל". בשלח" בגי' שמות שדי" הוי"ה. שעל ידי שעשה בהם ה' נסים לישראל, על ידי זה שלחם פרעה בעל כרחו. וכמו שרמזו "הרוקח": "בשלח" בגי' על כורחן.

ויאמר משה אל-יהושע בחר-לנו אנשים וצא הלחם בעמלק (י"ז ט)

מה ראה משה ששלח את יהושע? בשביל שליהושע היה כח התורה כדכתיב ויהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל, היינו מאהלה של תורה ועקר התגברותו של עמלק היה בשביל ריבון התורה, כמו שדרשו חז"ל, על וילחם עם ישראל ברפידים, בשביל שרפו ידיהם מן התורה ולפיכך בא עמלק. לכן שלח משה דוקא את יהושע שהיה לו כח התורה ואמר לו "צא" היינו אתה בעצמך, שעיקר הנצחון יהיה על ידך ובשבילך ואמר והיה כאשר ירים משה ידו, ולא כתיב כאשר ירים' לומר לך, שבכל דור דורו כאשר ירים משה ידו היינו כח התורה, אז וגבר ישראל, ואם לא ח"ו גבר עמלק.

{ חפץ חיים על התורה }

נצור לשונך מרע

הלכות רכילות | כלל ו

בכלל זה נבאר אסור קבלת רכילות, אם נאמר בפני שלשה או בפניו, ודין אם הנה לו הוזהר וקול יוצא בעיר, שהוא גרם לו הוזהר הנה, או שאחד ספר לו לפי תמו בזה, או מהימן כפי תרי, וישארי פרטי דיני רכילות, ובו י' סעיפים.

סעיף א

אסור לקבל רכילות, אפלו אם המספר ספר את הדבר בפניו (א) לפני פמה אנשים, אף על פי כן אין להחליט מחמת זה שהדבר אמת, רק יש לחוש אחר זה ולהקטר את הדבר, (ב) אם נוגע לו זה על להבא. (א) לפני כמה אנשים. עיין לעיל בהלכות לשהר כלל ב' בבמח סקב שהבאנו על זה כמה כתובים מפורשים.

(ב) אם נוגע לו זה וכו'. פירוש, כגון שסיפר לו שעשה לו פלוני הוזהר, או שסיפר לו שהוא גינה אותו בפני פלוני, צריך לידע לפעמים האמת, כדי לידע איך לשמור את עצמו מכאן ואילך ממנו. אבל אם אין נוגע לו הדבר על להבא, אין לו לדרוש כלל מאנשים מה דיבר פלוני אודותו, כי בודאי יהיה נכשל על ידי זה בכמה איסורים, ובפרט באיסור לפני עור, כי המשויב לו יקרא הולך רכיל על זה, ועיין לעיל בכלל הסמוך לזה בסעיף ה'. (באר מים חיים)

הצטרפו אלינו ותמכו בהגדלת הצדקה והחסד למשפחות

עמותת "בצדקה תפוננו" שמה לה למטרה לספק ולדאוג לצרכיהם של משפחות מעוטי יכולת כלכלית ע"י מתן סיוע כלכלי רחב היקף. העמותה פועלת ללא מטרת רווח כלל!

- חלוקת סלי מזון שבועיים

- מתן מוענה לחוסרים ביתיים בסיסיים

- חלוקת סלי לידה לילודת ולתנוק

- ועוד פעילויות ותמיכה בחגים ומועדים

לתרומות:
בנק לאומי (10) | סניף 858 | מס' חשבון 06555085 | מס' עמותה 580643104
קוד מוסד הררשאה בחשבון הבנק 21965
ניתן לתרום גם דרך "גדרים פלוס" ובאשראי בטלפון ובאתר

דרכי התקשרות לקבלת והפצת העלון:
alon@gamah.org - אימייל לכל מטרה
אתר הגמ"ה - WWW.GAMAH.ORG
054-4785404 | 054-6091685

חיוזק אמונה וביטחון

ברטה TV

[המשך משבוע שעבר]

שואל: כבוד הרב אני בא מעיר בפרלונג, זה לא רחוק מפה, אנחנו הקמנו לפני מס' שנים לפני שנתיים קהילה ספרדית, התחלנו מאד קטן, אנחנו גדלנו התפתחנו הרבה מאד חברה חזרו בתשובה, רובנו ככולנו חזרנו בתשובה במשך השנתיים האחרונות, אני מאד מאד גאה להיות חלק מהקהילה הזאת. אבל אני רואה בארה"ב קשה מאד להתקרב, לא מבחינה רוחנית כמו שלקרב את הילדים שלנו. לשלוח ילד למוסד תורני, לא בהכרח חרדי, עולה, קרוב מעל אפילו 10,000 לשנה, זה הון עתק שקשה מאד, כמעט לכל האנשים שאני מכיר בסביבה אצלנו לעמוד בו, אני תודה לא-ל ה' נתן לי ואני מתחזק ועם ההתחזקות שלי גם באה הפרנסה ואפשר לטפל בילדים, אבל לא כולם זוכים לזה, וזה מאד מאד מפריע לי שלהבדיל אלפי אלפי הבדלות בינינו לבין הגויים, אני עובד לדאבוני הרב במוסד קתולי, בבית חולים, ושמה לשלוח ילד לבית ספר קתולי עולה שלוש מאות דולר לחודש, או אפילו פחות - 150 דולר לחודש, במוסד תורני בארה"ב עולה מעל 1000 דולר לחודש, זה כאב לב, זה מרחיק את האנשים, זה לא מקרב לבבות וזה יוצר הרבה "נגד" נגד המוסד התורני. **הרב:** הו, השאלה אם זה נעשה בכוונה ע"מ לעשות רוחים או שזה העלויות שבצעם עולה בשביל לקיים את המוסד, זאת השאלה. **שואל:** לא, השאלה היא זה לא מה הכוונה, השאלה היא מה העובדה, העובדה הייתה עכשיו. **הרב:** כן, העובדה אבל נובעת ממיצאות, המציאות היא... **שואל:** ומה עושה בן אדם שאין לו? **הרב:** הו, אז אם אין בדר"כ רוב אלה שאין להם נאלצים בסוף למצוא מסגרות חילופיות. אני מציע שאלה שכוואב להם וקשה להם יתארגנו ביחד, יקימו מוסד כזה, ימננו אותו, ואז יעלה יותר זול, אם יהיה יותר זול הנה נוכחת לדעת שאפשר להקים מוסד, אם זה לא יעלה יותר זול אז תצטרך לשלוח במקום שזה עולה כך, כי אין ברירה זה מה שזה עולה. **שואל:** אנחנו שנינו יודעים שזה לא יהיה יותר זול ואני לא אומר, **הרב:** הו, אז מה אז מה מה עושים? **שואל:** הענין הוא לא ענין של עושה אבל יש הרבה כסף. **הרב:** אז אני אגיד לך עוד עצה. **שואל:** יש הרבה כסף... **הרב:** שמעתי, יש עוד עצה, אני יודע שיש ארגונים מסוימים לא יודע את שמותם אבל שמעתי מזה, שאנשים שהם קשי יום שבאמת אין להם, יש מוסדות כאלה פה באמריקה שמסיעים בהשתתפות בשכר לימוד, בכל אופן בסאטמר אני יודע שיש דבר כזה, במקומות אחרים אני לא יודע אבל אני מאמין שיש, אצל הספרדים אני גם יודע שיש משהו דומה לזה, שמעתי ואני לא יודע את הפרטים בקהילה הסורית חלכית בניו יורק, אבל צריך להכיר את זה אם אתה תתאמץ ותכיר אנשים שיודעים על מה שאני מדבר אולי תגיע לכאלה שיוכלו לעזור גם

כן לילדים מתחזקים כאלה, אין עצה אחרת אם זה מה שזה עולה למעט מי שיהיה מוכן להשתתף בזה. **שואל:** הבנתי. ועוד שאלה נוספת לגבי מעשרות ובאותו נושא למה אם המחירים הם כאלה העלויות הן כ"כ גדולות, אי אפשר לחשב את זה בתוך המעשרות? או אם אפשר לחשב את זה בתוך המעשרות. **הרב:** אז יש מי שאומר ששכר לימוד בניו ניתן לחשב, לא את הכל, חלק. **שואל:** יש איזה פורמולה מסוימת או שזה? **הרב:** יש פורמולה צריך לשאול פוסק והוא יגיד לך אותה. **שואל:** טוב, תודה רבה **הרב:** טנק יו ורי מאץ'. **שואל:** כבוד הרב, יש לנו פה ארגון במונסי בשם ערבים, אנחנו עובדים עם ילדים בגילאים 15, 16, רצייתי עצה איך אפשר להכנס ללב של ילד? **הרב:** חום ותשומת לב. **שואל:** זה יש, זה גם שמחים בזה אבל אין פה אינטליגנציה מסוימת בכלל, אי אפשר לדבר איתם. **הרב:** מאיזה בחינה הם קצת מוגבלים? **שואל:** אחר: רק רגע, רוב הילדים שאנו עובדים איתם הם ממשפחות דתיות. **הרב:** לא דתיים? **שואל:** אחר: ממשפחות דתיות. אתה דיברת על מה שעלינו לעשות כשנתבגר כשאנו יודעים שהכל נעשה הרגל ואנו שוכחים שאנו על אוטומט. אז איך אתה מתקשר אל מישהו אחר, אנחנו צריכים להעיר את עצמנו, אבל כאן יש מישהו שתמיד ידע הכל, הוא מזהה הכל, הוא מבין, הוא פשוט לא מתעניין יותר, לא מעניין אותו כבר, הוא מכיר את הכל הוא גדל על זה, כבר לא מעניין אותו. **הרב:** אני חושב שכדאי להראות להם קלטות וידאו שלי עם תרגום באנגלית ולראות אם זה יפתח להם את הלב משום שזה גישה שונה קצת. **שואל:** אחר: לא איכפת להם, אני לא רוצה לשמוע אני לא רוצה לראות לא רוצה שום דבר. **הרב:** הבנתי, אבל זה נראה אם הוא יגיד אחרי שהוא יראה את הקלטות וידיאו, צריך לנסות את זה אני יודע בני 16 ו-15 יש גם בארץ וגם הם משתנים. **שואל:** אחר: אבל הם מכירים **הרב:** תנסו בע"ה ואח"כ נראה מה לעשות. **שואל:** כבוד הרב ערב טוב אני רוצה להודות להקב"ה שזיכה את הקהל הקדוש הזה וזיכה את הדור הזה ששלח לנו רב נפלא כמוך. **הרב:** תהיי בריאה. **שואל:** אני רוצה להודות לאשתך ולילדים שלך, להודות לך, בזכות הקב"ה הכח שלו והקטנות שלך אני חזרתי בתשובה. **הרב:** ב"ה. **שואל:** בימים הכי קשים פה באמריקה לבד, כשהייתי צריכה לשמוע דברי תורה וחיוזקים, הדבר היחידי שהיה זה הקטנות שלך והאמונה בהקב"ה. ולכן היום, וכשהייתי יושבת ושומעת את הקטנות שלך אנשים היו רואים שאני מתלהבת ואני כל הזמן שומעת ורוכשת קצת ידיעות, ורוצה לשתף את כולם במה שאתה לימדת אותי דרך הקטנות, אבל היה קשה לי קצת כי היו אמריקאים שקשה היה לי להסביר להם בדיוק מה שאתה איך

שאתה היית אומר את הדברים בעברית ולכן אני דוקא רוצה ההיפך, שתדבר על השופר אוף אמריקה, אני רוצה שכן תגיד לנו מה התוכנית, איך אפשר לעזור ליהודים בארה"ב, ליהודים שצריכים באמת, אמריקאים לחזור בתשובה, אני רוצה שתגיד לנו אם בערך מה שאתה עומד לבנות פה ושנחנו נתרם 250 דולר היום וכן נוכל לעזור לעם האמריקאי, ליהודים האמריקאים פה בארה"ב שצריכים את זה, אז זה דבר, אני רוצה שתגיד לי אני רוצה שתחזור למה שאמרת וכן תדבר על זה כי אני בטוחה שלפני 20 שנה שדברת או 15 שנה שנים שדברת על הקטנות, אנשים גם אמרו למה אתה מדבר על הקטנות תחזק אותנו, ותראה מה קרה בזכות קטנות אנשים חזרו בתשובה, אז אולי היום אם תדבר על שופר אוף אמריקה בעוד עשר שנים אנשים באמריקה האמריקאים יחזרו בתשובה, כי הם יוכלו, אני לא הבנתי בדיוק מה הולך לקרות אבל לפי מה שהבנתי שבכל השפות האנשים יוכלו לחזור בתשובה וזה וזה מה שאנחנו צריכים לעשות לקרב את כל היהודים בעולם לחזור בתשובה. **הרב:** או קיי אז אני אחזור בקצרה הרעיון שלנו הוא פשוט ב"ה הקב"ה סייע לנו שהדברים מתקבלים בכל שכבות הציבור ואפילו ברוסיה, היום תרגמנו קלטת ברוסית והיא נשלחת לרוסיה במאות מאות עותקים, וזה עושה מהפכה ברוסיה כשהמנטליות שם שונה לגמרי מהסגנון שבו אני מדבר אבל אף על פי כן בגלל שההוכחות הן ברורות, אנשים משתנים כי בשבילם זה חדש לגמרי אף אחד לא דיבר איתם בצורה הזאת וזה מועיל ומצליח ומשפיע בכל השכבות של הציבור, מה שאנחנו התחלנו לעשות עכשיו זה פשוט מאד באמת לחזור לתוך כל שכבות האוכלוסיה פה בארה"ב, לנסות להגיע לכל מקום [המשך בשבוע הבא..]

מתוך הרצאתו של כבוד הרב
אמנון יצחק שליט"א
במונסי, ארה"ב
בתאריך 11.6.2002
לשמיעת שיעורים והרצאות חייגו
(גם מטלפון כשר)
02-3724787

להצלחה בעסקים
בן ציון בן חנה
לעילוי נשמת
אליס בת פרלח

לזיווג הגון מהרה
אבנר מואיז בן משה
שלומי בן רינה
אבנר מואיז בן משה

לעילוי נשמת
איבון ספינוי בת פרידה,
חיים בן ברכה
שולה בת חנה

לעילוי נשמת
שרה בת רבקה
דוד בן רבקה
חנה בת רומיה ע"ה

ניתן להשיג 'קובץ מלוטט בבעיות השעה בעניני כשרות' בטלפון 0549543484 כולל דיסק מתנה מצורף או בחינם במייל refaelyhu@gmail.com

לעילוי נשמת
ציון בן יהודה
אבנר בן יהודה
אפרים בן שושנה

להצלחה למוסדות
'לדעת חכמה ומוסר'

לרפואה שלמה מהרה
מינה בת סימה
יוחאי בן סילביה שרון
רינה בת איבון

לרפואה שלמה מהרה
אלישע בן שרה
תמר בת שלמה
יסמין בת אביגיל